

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

30-12-2019

Број: ЈН2-02-07-1-2851-10/19
Бања Лука, 26.12.2019.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Гаги д.о.о. Горња Трнова, Угљевик, бр.- од 01.11.2019.године, кога заступа адвокат Миленко Зеленовић из Бијељине, изјављене на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр. 02-404-113/19 од 16.10.2019.г., уговорног органа, Република Српска, Општина Угљевик, у поступку јавне набавке „изградња капеле на мјесном гробљу у Равном Пољу“, на основу члана 111.став (1) тачка ц.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14) и члана 228. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ", број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници, одржаној дана 26.12.2019.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба понуђача, Гаги д.о.о. Горња Трнова, Угљевик, бр.-од 01.11.2019.године, изјављена на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, бр. 02-404-113/19 од 16.10.2019.године, уговорног органа, Република Српска, Општина Угљевик, у поступку јавне набавке „изградња капеле на мјесном гробљу у Равном Пољу“, одбија се, као неоснована.

Одбија се и захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка, као и трошкова правног заступања.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, Република Српска, Општина Угљевик, (у даљем тексту Уговорни орган), је у отвореном поступку јавне набавке „изградња капеле на мјесном гробљу у Равном Пољу“, број 02-404-113/19 од 23.07.2019.године, објављеног на порталу јавних набавки бр. 894-1-3-59-3-40/19 од 23.07.2019.г., доноси оспорену одлуку, незадовољан истим, као кандидат/понуђач Гаги д.о.о. Горња Трнова, Угљевик, улаже жалбу, (у даљем тексту; жалилац)

У жалби жалиоца се наводи:

Понуда жалиоца није прихваћена из разлога што жалилац није доставио мишљење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију, да лиценца дипломираног инжењера грађевине за извођење грађевинских радова и надзор има и овлаштење за извођење радова у области високоградње, те да се само на основу приложене лиценце за извођење грађевинских радова и надзор не може утврдити да је то лице овлаштено за извођење радова из области високоградње, што је утврдила Комисија за јавну набавку уговорног органа приликом прегледа и оцјене достављене понуде, закључујући да жалилац није квалификован за извођење предметних радова, због чега жалиочева понуда није прихватљива, а који став подржава уговорни орган, одбацујући жалиочеву понуду као неуредну и дисквалификујући га из даљег поступка додјеле уговора за ову набавку.

Овакво становиште уговорног органа је погрешно и незаконито, сlijедом чега је и побијана одлука погрешна и незаконита у дијелу у коме је понуда жалиоца сматрана неприхватљивом и уговор додјељен изабраном понуђачу, а из сљедећих разлога:

Тачком 3.4. Тендерске документације (у даљем тексту: ТД) - Техничка и професионална способност, подтачком 3.4.1. превиђено је да су понуђачи дужни доказати да располажу образовним, професионалним и техничким особљем и то: 1 дипл. инг. грађевине, који посједује личну лиценцу за извођење радова из области високоградње, те да је потребно доставити овјерену копију личне лиценце за дипл. инж. грађевине, који је овлаштен за извођење радова из области високоградње.

Дакле, ТД је предвиђена обавеза понуђача да достави овјерену копију личне лиценце за дипл. инг. грађевине који је овлаштен за извођење радова из области високоградње, а не и мишљење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију, да лиценца дипломираног инжењера грађевине за извођење грађевинских радова и надзор има и овлаштење за извођење радова у области високоградње.

Жалилац је у складу са наведеним тендерским условом из тачке 3.4. подтачка 3.4.1. ТД доставио овјерену копију личне лиценце дипл. инг. грађевине за извођење грађевинских радова и надзор, према којој је овлаштен за извођење радова у области високоградње, у складу са Законом о уређењу простора и грађења („Службени гласник Републике Српске“, број: 40/13, са каснијим измјенама и допунама, у даљем тексту: ЗОУПГ) и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу („Службени гласник Републике Српске“, број: 70/13, са каснијим измјенама и допунама, у даљем тексту: Правилник).

Жалилац у понуди није доставио мишљење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију, да лиценца дипл. инж. грађевине за извођење грађевинских радова и надзор има и овлаштење за извођење радова у области високоградње, с обзиром да то мишљење није тражено ТД, али се сходно ЗОУПГ и Правилнику подразумијева да је овлаштен за извођење радова у области високоградње. У прилог наведених тврдњи, говори мишљење Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију, број: 15.02-052-8931/17 од 25.12.2017. године, које мишљење је дато по захтјеву правног лица „ЈОВИЋ С&Д“ д.о.о. Угљевик за тумачење личних лиценци, уколико се посједује овлаштење за „извођење грађевинских радова и надзор“, према ком мишљењу дипл. инж. грађевинарства са овлаштењем за „извођење грађевинских радова и надзорима овлашћење за извођење радова у области високоградње, нискоградње и хидроградње. У конкретном случају, жалилац је доставио

идентичну лиценцу дипл. инг. грађевинарства за извођење грађевинских радова и надзор, тако да се има сматрати да има овашћење за извођење радова у области високоградње.

Одбацујући понуду жалиоца као неуредну, односно дисквалификујући жалиоца из даљег поступка јавне набавке, из разлога наведених у образложењу побијане одлуке, уговорни орган је поступио супротно општем принципу из Члана 3. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“, број: 39/14, у даљем тексту: ЗЈН), јер се у предметном поступку јавне набавке према понуђачима понашао неједнако и дискриминирајуће, на који начин није осигурана правична и активна конкуренција.

Слиједом наведеног, неспорно је да је жалилац доставио доказ о испуњености услова захтијеваог тачком 3.4. подтачка 3.4.1: ТД, с обзиром да из достављеног доказа произилази да жалилац има дипломираног инг. грађевине, квалификованог за извођење радова, који је предмет ове јавне набавке. То што у предметној личној лиценци није посебно назначено да је исти квалификован за високоградњу, већ то произилази из садржаја саме лиценце, није од значаја за оцјену испуњености овог услова. Наиме, битна је суштина, да ли је дипл. инг. грађевине овлаштен за извођење радова у области високоградње, а не форма, односно назив материјалног доказа о томе.

Поред наведеног, важно је истаћи начелан став да минимум квалификацијских услова које уговорно тијело одреди за понуђаче, као и документи који су им потребни за доказивање тога, обавезно би требало да буду сразмјерни предмету јавне набавке и у складу са с њим. Постављени услови не смију бити ограничавајући за конкуренцију и морају бити јасни и прецизни. Уговорно тијело захтијева од понуђача само оне доказе који су нужни да би се утврдило испуњава ли понуђач квалификацијске услове које је поставило уговорно тијело. Предметном јавном набавком врши се набавка радова на изградњи капеле на мјесном гробљу у Равном Пољу, те тражење да понуђач у погледу техничке и професионалне оспособљености мора доставити копију личне лиценце за дипломираног инг. грађевине за извођење радова из области високоградње, може бити само ограничавајућег карактера и не може се прихватити као услов који је нужан и у директној вези са директном јавном набавком (слично становиште заузела је Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука у својој одлуци, број: ЈН2-02-07-1-119- 6/16 од 31.03.2016. године, страна 8, пасус 11).

Такође, важно је напоменути да је жалилац у предметном поступку јавне набавке дао понуду са најнижом цијеном, а да је основни критеријум за додјелу уговора била најнижа цијена, што произилази из записника уговорног органа о отварању понуда од 13.08.2019. године. Како је уговорни орган погрешно и незаконито одбацио жалиочеву понуду као неуредну и дисквалификовао га из даљег поступка предметне јавне набавке, а жалилац је дао понуду са најнижом цијеном, то је уговорни орган требало да жалиочеву понуду оцијени као најбољу и жалиоцу додјели уговор за понуђену цијену.

Имајући у виду све наведено, жалилац превасходно предлаже да уговорни орган сходно члану 100. став 3. ЗЈН усвоји ову жалбу у цјелости као основану и побијану одлуку стави ван снаге и замијени је другом одлуком којом ће понуду жалиоца оцијенити као најповољнију и додјелити му уговор за понуђену цијену. Уколико уговорни орган не поступи на предложени начин, предлажемо да Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, усвоји ову жалбу у цјелости као основану и преиначи побијану одлуку, тако што ће жалиоца изабрати као најповољнијег понуђача чија је понуда прихватљива и додјелити му уговор или да укине побијану одлуку и предмет врати уговорном органу на поновно одлучивање, а у сваком случају да жалиоцу накнади трошкове

жалбеног поступка, који се састоје од таксе на жалбу и трошкова за састав жалбе од стране квалификованог пуномоћника, према трошковнику, као и друге евентуалне трошкове који настану у даљем току поступка.

ТРОШКОВНИК:

1. За састав жалбе износ од 1.050,00 KM
(сходно Тарифном бр. 2. став 3. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката РС), а имајући у виду процјењену вриједност јавне набавке
 2. Паушална награда у износу од 262,50 KM
(сходно Тар. бр. 12. Тарифе)
 3. ПДВ од 17% у износу од 223,12 KM
 - Укупно 1.535,62 KM
- + Трошкови поступка који се односе на таксу на жалбу, као и друге евентуалне трошкове који настану у даљем току поступка.

Уговорни орган, је запримљену жалбу, размотрио и дао изјашњење бр 02-404-113/19 од 11.11.2019.г., у којем каже да је жалба неоснована, те исту прослеђује са документацијом КРЖ-у, Филијала Бања Лука., која је протоколисана под бр. ЈН2-02-07-1-2851/19 од 15.11.2019. године.

У Изјашњењу по жалби се наводи :

У предметном поступку Уговорни орган је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача број: 02-404-113/19 од 16.10.2019. године, а на основу приједлога комисије о избору најповољнијег понуђача.

Група понуђача „Гаги“, д.о.о. Горња Трнова и „Папилон“ д.о.о. Чељин, чији је представник „Гаги“ д.о.о. Горња Трнова је дана 04.11.2019. године изјавила жалбу оспоравајући предметну одлуку због како наводи погрешне примјене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

По пријему жалбе овај Уговорни орган је обуставио поступак додјеле уговора.

Жалиочеви наводи како је у складу са наведеним тендерским условом из тачке 3.4. подтачка 3.4.1. ТД доставио овјерену копију личне лиценце дипл. инж. грађевине за извођење грађевинских радова и надзор, према којој је овлаштен за извођење радова у области високоградње, у складу са Законом о уређењу простора и грађењу („Службени гласник Републике Српске“, број: 40/13, са каснијим измјенама и допунама, у даљем тексту: ЗОУПГ) и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу („Службени гласник Републике Српске“, број: 70/13, са каснијим измјенама и допунама, у даљем тексту: Правилник) те даје неспорно да је исти доставио доказ о испуњености услова захтјеваог тачком 3.4. подтачка 3.4.1. ТД, с обзиром да из достављене Лиценце број: ФЛ-7808/18 од 02.04.2018. године Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију Владе Републике Српске произилази да жалилац има дипломираног инжењера грађевине, квалификованог за извођење радова, који је предмет ове јавне набавке и да то што у предметној личној лиценци није посебно назначено да је исти квалификован за високоградњу, већ да то произилази из садржаја саме лиценце, није од значаја за оцјену испуњености овог услова су у цјелости неосновани обзиром да је предметним прописима подробно дефинисано које лиценце се издају учесницима у грађењу и под којимј условима. Наиме одредбом члана 8. став 2. тачка г) назначеног Правилника прописнао је да се за грађење објеката, односно извођење радова одговарајуће врсте и намјене, у зависности од занимања и смјера или одсјека лица које тражи лиценцу издају следеће лиценце, и то: 1) лиценца за извођење грађевинских радова и надзор, 2) лиценца за извођење грађевинских радова на објектима високоградње и надзор, 3)

лиценца за извођење грађевинских радова на објектима нискоградње и надзор,
4) лиценца за извођење грађевинских радова на објектима хидроградње и надзор,, сходно чему је уговорни орган правилно дефинисао услов у тачки 3.4. ТД, подтачка 3.4.1. а који се односи на доказивање понуђача да за предметни посао располаже адекватно оспособљеном радном снагом, тј. да има запосленог инжењера грађевине који посједује лиценцу за извођење грађевинских радова из области високоградње а која лиценца се издаје у складу са горе назначеном одредбом Правилника, односно Уговорни орган је у складу са важећим одредбама ЗЈН-а БиХ поступио правилно када је прихватио приједлог Комисије у дијелу који се односи на дисквалификацију жалиоца јер исти није доставио лиценцу која је као услов техничке и професионалне способности прописана назначеном тачком. Даље Комисија је подробно образложила из кога разлога се назначена лиценца у понуди жалиоца не може прихватити као доказ да исти испуњава услов из тачке 3.4., подтачка 3.4.1. ТД јер достављање лиценце у којој је, прецизно назначено да је Абдулкерим (Имшир) Халилчевић овлашћен за извођење грађевинских радова и надзор без објашењења које врсте радова, односно без прилога (додатног акта) томе у виду Мишљења које у складу са важећим прописима издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију Владе Републике Српске а све за потребе објашењења евентуалних нејасноћа и/или отклањања правних недостатака. У конкретном случају лиценца коју је приложио жалилац као доказ за испуњавање услова из тачке 3.4., подтачка 3.4.1. ТД се не може сматрати релеватним доказом без адекватног прилога у виду поменутог мишљења а које мишљење се издаје по засебном захтјеву сваког лица и доноси се за сваки случај посебно као што је у конкретном случају ријеч са Мишљењем број: 15.02-052-8931/17 од 25.12.2019. године Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију којим је утврђено да су запослени радници привредног субјекта „Јовић С&Д“ д.о.о. који посједују лиценцу за извођење грађевинских радова и надзор, овлашћени и за извођење грађевинских радова из области високоградње јер је управо назначеном одредбом члана 8. став 2. тачка г) Правилника прописано које лиценце се издају за грађење објеката, односно извођење радова одговарајуће врсте и намјене, а све у зависности од занимања и смјера или одсјека лица које тражи лиценцу. Без прилога у виду наведеног мишљења издатог од стране надлежног тијела, лиценца коју је приложио жалилац се не може произвољно тумачити као лиценца која овлашћује Абдулкерима (Имшир) Халилчевића да обавља послове из области високоградње јер је једини који је овлашћен заузети такав став управо поменути орган који је такву лиценцу и издао на темељу утврђеног чињеничног стања а не Комисија у поступку јавне набавке, односно Уговорни орган. Свако друго поступање Комисије и Уговорног органа представљало би повреду важећих закона како из области јавних набавки тако и из области која уређује уређење простора и грађење.

Жалиочев навод како је уговорни орган објављеном ТД, услове из тачке 3.4. подтачка 3.4.1 ТД поставио на начин којим ограничава конкуренцију и да је такав начин прописивања услова из области техничке и професионалне способности које треба да испуни понуђач ограничавајући за конкуренцију односно исти није сразмјеран предметној набавци, су како ирелевантни обзиром да је понуђач пропустио прилику да се у законом дозвољеном року жали на прописане услове који се односе на техничку и професионалну способност понуђача у предметној ТД а тако исто ови наводи су у цјелости и неосновани обзиром да је ријеч о предметној набавци радова из области високоградње (процјењене вриједности 70.368,64 КМ) сходно чему је у складу са важећом одредбом члана 51. став 1. тачка б) Закона о јавним набавкама БиХ прописано да у поступку јавне набавке радова уговорни орган може захтјевати доказе о

техничкој и професионалној оспособљености кандидата/понуђача и то: образовне и професионалне квалификације његовог руководећег особља а нарочито квалификације лица која су одговорна за извођење конкретних радова а у овом случају је ријеч о радовима из области високоградње па је сходно свему наведеном овако утврђен услов уговорног органа у тачки 3.4., подтачка 3.4.1. ТД у цјелости у складу са назначеном одредбом ЗЈН-а БиХ.

Ирелевантни су наводи жалиоца у дијелу који се односи на висину цијене његове понуде за конкретну набавку обзиром да понуда истог није уредна па је исту ваљало одбацити без оцјене у дијелу који се односи на висину цијене његове понуде за предметну набавку радова.

Опреза ради Уговорни орган оспорава и износ потраживања жалиоца на име трошкова поступка и то како трошкова на име састава жалбе у износу од 1.050,00 КМ обзиром да се исти не могу утврђивати према процјењеној вриједности поступка а све у складу са важећим ставовима како КРЖ-а БиХ тако и Уставног суда БиХ, према којима је поступак набавке управни поступак за који је за састављање правног лијека утврђена јединствена накнада на име награде адвоката у висини од 550,00 КМ сходно одредбама Тарифног броја 3. Адвокатске тарифе адвокатске коморе Републике Српске, а тако и трошкова на име паушалне награде у износу од 262,50 КМ који су неосновани обзиром да је жалба у цјелости неоснована, па жалиоцев захтјев да му се на име трошкова поступка одреди новчана накнада у износу од 1.535,62 КМ са ПДВ-ом такође треба у цјелости одбити као неоснован из разлога јер је жалба у цјелости неоснована.

Према свему предње наведеном предлажемо да Канцеларија за разматрање жалби одбије предметну жалбу у цјелости као неосновану.

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је приступио провјери формалних претпоставки за улагање жалбе, које морају бити испуњене на страни жалиоца, како би се у опште приступило њеном рјешавању, а односе се на допуштеност, благовременост и изјављеност од овлашћене особе у складу са чланом 109. став (1) и (2) Закона о јавним набавкама као и на претпоставке прописане чланом 105. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Након што су предње претпоставке преиспитане, овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је потребно одбити наводе жалиоца.

Жалба је неоснована

Након утврђивања свих чињеница и увидом у прибављене доказе те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврђено је да је жалба неоснована и да је предметни поступак, у дијелу навода у жалби, у складу са одредбама Закона о јавним набавкама.

На основу наведених жалбених навода жалиоца, овај орган је извршио увид у ТД-у, како би установио постављене услове задате у ТД-у, а како и сам жалилац цитира: „Тачком 3.4. Тендерске документације (у даљем тексту: ТД) - Техничка и професионална способност, подтачком 3.4.1. превиђено је да су понуђачи дужни доказати да располажу образовним, професионалним и техничким особљем и то: 1 дипл. инг. грађевине, који посједује личну лиценцу за извођење радова из области високоградње, те да је потребно доставити

овјерену копију личне лиценце за дипл. инж. грађевине, који је овлаштен за извођење радова из области високоградње.“

Увидом у понуду жалиоца, овај орган је установио да је у истој на страни 66. достављена лиценца бр. ФЛ-7808/18 од 02.04.2018.године на име Абдулкерих Халилчевић у којој се каже да је стекао лиценцу за „извођење грађевинских радова и надзор“.

Дакле, у поређењу онога што је тражено ТД-ом у тачци 3.4.1 и онога што је жалилац понудио (горе наведено) , може се рећи да формално правно, жалилац није испунио тражени услов постављен ТД-ом.

Тврдња жалиоца, да овако постављен услов ТД-а и није сразмјеран предмету јавне набавке, те да се тиме врши дискриминација и повреда законских одредби, овај орган наглашава да за овакву тврдњу жалилац није реаговао у законском року, у смислу подношења жалбе на текст ТД-е чиме је пао у доцњу.

Друго, жалилац већ када је знао да према постављеном услову ТД-а нема услов за конкретни поступак, требао је и могао реаговати како би за адекватну лиценцукоју је приложио, добио тумачење у колико она има проширено значење како то жалилац тврди у жалби. Истина је да у ТД-у и није тражено Мишљење надлежног министарства али је и чињеница да жалилац није приложио тражену лиценцу онако како је то предвиђено ТД-ом. Приложена лиценца нема никакво образложење како би се из исте могла извући суштина , те да ли се иста односи и на „лиценцу високоградње“.

Поступак јавне набавке је строго формалан поступак па је у смислу тога свако неизвршавање услова из ТД-а, повреда поступка а самим тим законских и подзаконских одредби које регулишу овај поступак.

Како је услов у ТД-у тачком 3.4.1. постављен у складу са законским одредбама, односно није нарушена конкуренција оваквим условом јер „лиценца за извођење радова у области високоградње“ је доступна већем броју правних субјеката који се баве грађевинарством па се стога не може рећи да постоји дискриминација овако постављеним условом.

У овом случају, уговорни орган је исправно поступио и није начинио повреду поступка а наводи жалиоца су неосновани.

Имајући у виду предње, жалба је неоснована, те је на основу члана 228. Закона о управном поступку, одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, самим тим одбија се и захтјев за надокнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања .

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначни управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Достављено:

- жалиоцу
- Уговорном органу
- изабраном понуђачу
- а/а и евиденција

